

وفات "بن ابی الحدید" متکلم و فقیه بزرگ مسلمان و شارح نهج البلاغه (656 ق)

عزالدین ابوحامد عبدالحمید بن هبة الله معروف به ابن ابی الحدید، ادیب، متکلم، فقیه، شاعر و نویسنده‌ی بزرگ مسلمان در سال 586 ق در مدائن به دنیا آمد ...

عزالدین ابوحامد عبدالحمید بن هبة الله معروف به ابن ابی الحدید، ادیب، متکلم، فقیه، شاعر و نویسنده‌ی بزرگ مسلمان در سال 586 ق در مدائن به دنیا آمد و از حدود پانزده سالگی در محضر عالمان مشهور بغداد حضور یافت. عزالدین در بغداد به قرائت کتب و اندوختن دانش پرداخت و در محافل ادبی و علمی شرکت جست به طوری که در زمره‌ی عالمان روزگار درآمد. ابن ابی الحدید در شعر طبیعی رسا داشت و در انواع مضامین، شعر می‌گفت ولی مناجات و اشعار او در عرفان مشهورتر است. در حمله‌ی مغولان به بغداد اسیر شد اما با وساطت برخی از بزرگان این شهر آزاد گردید و از مرگ نجات یافت. مهم‌ترین اثر ابن ابی الحدید، شرح نهج البلاغه است که مجموعه‌ی گردآوری شده از سخنان امام علی (ع) است. ابن ابی الحدید در این کتاب، عظمت نهج البلاغه را به لحاظ ادبی، تاریخی و کلامی آشکار و عرضه کرده است. با این که گرایش به تشیع در شرح نهج البلاغه زیاد است، مطالبی نیز در آن یافت می‌شود که با عقاید عمومی شیعه درباره‌ی مسایل امامت و مسایل تاریخی مربوط به آن، سازگار نیست. هر چند ابن ابی الحدید در حمله‌ی هلاکوخان مغول به بغداد به واسطه‌ی شفاعت خواجه نصیرالدین طوسی و علمای بغداد از مرگ رهایی یافت ولی روزگاری نپایید و اندکی بعد در هفتاد سالگی در همان شهر درگذشت.